

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

30. května 2006 *

Ve spojených věcech C-317/04 a C-318/04,

jejichž předmětem jsou žaloby na neplatnost na základě článku 230 ES, podané dne 27. července 2004,

Evropský parlament, zastoupený R. Passosem, N. Lorenzem, H. Duintjer Tebbensem a A. Caiolaem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

podporovaný:

Evropským inspektorem ochrany údajů (EIOÚ), zastoupeným H. Hijmansem a V. Perez Asinari, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem,

* Jednací jazyk: francouzština.

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. C. Giorgi Fort a M. Bishopem, jako zmocněnci,

žalované ve věci C-317/04,

podporované:

Komisi Evropských společenství, zastoupenou P. J. Kuijperem, A. van Solingem a C. Dockseyem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným M. Bethellem, C. White a T. Harris, jako zmocněnci, ve spolupráci s T. Wardem, barrister, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejšími účastníky,

a proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené P. J. Kuijperem, A. van Solingem, C. Dockseyem a F. Benyonem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované ve věci C-318/04,

podporované:

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným M. Bethellem, C. White a T. Harris, jako zmocněnci, ve spolupráci s T. Wardem, barrister, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, N. Colneric (zpravodaj), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič a J. Klučka, soudci,

generální advokát: P. Léger,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. října 2005,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 22. listopadu 2005,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svou žalobou ve věci C-317/04 se Evropský parlament domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí Rady 2004/496/ES ze dne 17. května 2004 o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o zpracování a předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva vnitřní bezpečnosti Spojených států (Úř. věst. L 183, s. 83, a oprava v Úř. věst. 2005, L 255, s. 168).
- 2 Svou žalobou ve věci C-318/04 se Parlament domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí Komise 2004/535/ES ze dne 14. května 2004 o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů obsažených v záznamech o knihování cestujících v letecké dopravě, které se předávají Úřadu USA pro cla a ochranu hranic (Úř. věst. L 235, s. 11, dále jen „rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany“).

Právní rámec

- 3 Článek 8 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“) stanoví:

„1. Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.

2. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.“

- 4 Článek 95 odst. 1 druhá věta ES zní takto:

„Rada postupem podle článku 251 po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijímá opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.“

- 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu

těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy o ES, ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 284, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 447, dále jen „směrnice“) byla přijata na základě článku 100a Smlouvy o ES (nyní, po změně, článek 95 ES).

6 Její jedenáctý bod odůvodnění uvádí, že „zásady ochrany lidských práv a svobod, zejména práva na soukromí, obsažené v této směrnici upřesňují a rozšiřují zásady obsažené v Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů“.

7 Podle třináctého bodu odůvodnění směrnice:

„[Č]innosti uvedené v hlavě V a VI Smlouvy o Evropské unii týkající se veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu nebo činností státu v oblasti trestního práva nespádají do oblasti působnosti práva Společenství, aniž jsou tím dotčeny povinnosti členských států vyplývající z čl. 56 odst. 2 a článků 57 a 100a Smlouvy [...]“.

8 Padesátý sedmý bod odůvodnění směrnice uvádí:

„[...] v případě, kdy třetí země [...] neposkytuje odpovídající úroveň ochrany, musí být předávání osobních údajů do této země zakázáno“.

9 Článek 2 směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) ‚osobními údaji‘ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě (subjekt údajů); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;
- b) ‚zpracováním osobních údajů‘ (‚zpracování‘) jakýkoli úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, jakož i blokování, výmaz nebo likvidace;

[...]“

10 Podle článku 3 směrnice:

„Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny.

2. Tato směrnice se nevztahuje na zpracování osobních údajů:

- prováděné pro výkon činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství a jsou uvedeny v hlavě V a VI Smlouvy o Evropské unii, a v každém případě na zpracování, které se týká veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu (včetně hospodářské stability státu, pokud jsou tato zpracování spojená s otázkami bezpečnosti státu) a činnosti státu v oblasti trestního práva,

[...]

¹¹ Článek 6 odst. 1 směrnice uvádí:

„Členské státy stanoví, že osobní údaje musejí být:

[...]

- b) shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní, a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Další zpracování pro historické, statistické nebo vědecké účely není považováno za neslučitelné, pokud členské státy poskytnou vhodná ochranná opatření;

- c) přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány;

[...]

- e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány. [...]"

12 Článek 7 směrnice stanoví:

„Členské státy stanoví, že zpracování osobních údajů může být provedeno pouze pokud:

[...]

- c) je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce;

[...]

nebo

- e) je nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány

nebo

- f) je nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, za podmínky, že nepřevyšují zájem nebo základní práva a svobody subjektu údajů, které vyžadují ochranu podle čl. 1 odst. 1.“

13 Podle čl. 8 odst. 5 prvního pododstavce směrnice:

„Zpracování údajů týkajících se protiprávního jednání, rozsudků v trestních věcech nebo bezpečnostních opatření lze provádět pouze pod kontrolou orgánu veřejné moci nebo pokud vnitrostátní právo stanoví vhodná zvláštní ochranná opatření, s výhradou výjimek, které mohou být uděleny členským státem na základě vnitrostátních předpisů upravujících vhodná zvláštní ochranná opatření. Úplná sbírka rozsudků v trestních věcech musí být v každém případě vedena pod kontrolou orgánu veřejné moci.“

14 Článek 12 směrnice stanoví:

„Členské státy zaručí každému subjektu údajů právo získat od správce:

- a) bez omezení, v rozumných intervalech a bez prodlení nebo nadměrných nákladů:
- potvrzení, že údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, jakož i informace týkající se alespoň účelů zpracování, kategorií údajů, na které se zpracování vztahuje, a příjemců nebo kategorií příjemců, kterým jsou údaje sdělovány,
 - sdělení srozumitelnou formou o údajích, které jsou předmětem zpracování, a veškeré dostupné informace o původu údajů,
 - oznámení postupu automatického zpracování údajů, které se ho týkají, alespoň v případě automaticky přijímaných rozhodnutí uvedených v čl. 15 odst. 1;
- b) podle daného případu opravu, výmaz nebo blokování údajů, jejichž zpracování není v souladu s touto směrnicí, zejména z důvodů neúplné nebo nepřesné povahy údajů;

- c) oznámení třetí osobě, které údaje byly sděleny, veškerých oprav, výmazů nebo blokování provedeného v souladu s písmenem b), pokud se to neukáže jako nemožné nebo to nevyžaduje nepřiměřené úsilí.“

15 Článek 13 odst. 1 směrnice zní takto:

„Členské státy mohou přijmout legislativní opatření s cílem omezit rozsah povinností a práv uvedených v čl. 6 odst. 1, v článku 10, v čl. 11 odst. 1 a v člancích 12 a 21, pokud toto omezení představuje opatření nezbytné pro zajištění:

- a) bezpečnosti státu;
- b) obrany;
- c) veřejné bezpečnosti;
- d) předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání nebo nedodržování deontologických pravidel pro regulovaná povolání;
- e) významného hospodářského nebo finančního zájmu členského státu nebo Evropské unie včetně měnové, rozpočtové a daňové oblasti;

f) kontrolní, inspekční nebo regulační funkce vyplývající, i pouze příležitostně, z výkonu veřejné moci v případech uvedených v písmenech c), d) a e);

g) ochrany subjektu údajů nebo práv a svobod druhých.“

16 Článek 22 směrnice stanoví:

„Soudní přezkum

Aniž je tím dotčena možnost opravného prostředku ve správním řízení, který je možno podat, zejména orgánu dozoru uvedenému v článku 28, stanoví všechny členské státy, že každá osoba má právo v případě porušení práv, jež jí jsou zaručena vnitrostátními předpisy, které se uplatní na dotčené zpracování, předložit věc soudu.“

17 Články 25 a 26 směrnice tvoří kapitolu IV, která se týká předávání osobních údajů do třetích států.

18 Článek 25 směrnice nazvaný „Zásady“ stanoví:

„1. Členské státy stanoví, že k předávání osobních údajů, které jsou předmětem zpracování nebo které mají být předmětem zpracování po předání do třetích zemí může dojít, aniž by tím bylo dotčeno dodržování vnitrostátních předpisů přijatých na

základě ostatních ustanovení této směrnice, pouze pokud dotyčná třetí země zajistí odpovídající úroveň ochrany.

2. Odpovídající úroveň ochrany poskytovaná třetí zemí se posoudí s ohledem na všechny okolnosti související s předáním nebo předáváním údajů; zejména se přihlédne k povaze údajů, účelu a trvání předpokládaného či předpokládaných zpracování, zemi původu a zemi konečného určení, právním předpisům, obecným nebo zvláštním, platným v dotčené třetí zemi, jakož i profesním pravidlům a bezpečnostním opatřením, která jsou ve třetí zemi dodržována.

3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o případech, kdy se domnívají, že některá třetí země nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2.

4. Pokud Komise zjistí, postupem podle čl. 31 odst. 2, že třetí země nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2 tohoto článku, přijmou členské státy opatření nezbytná pro zamezení jakémukoli předávání údajů stejného druhu do dotčené třetí země.

5. Ve vhodný okamžik Komise zahájí jednání s cílem napravit stav vyplývající ze zjištění podle odstavce 4.

6. Postupem podle čl. 31 odst. 2 Komise může konstatovat, že třetí země zajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2 tohoto článku na základě svých vnitrostátních předpisů nebo svých mezinárodních závazků sjednaných zejména na

závěr jednání uvedených v odstavci 5 s cílem zajistit ochranu soukromí a základních práv a svobod osob.

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise.“

19 Podle čl. 26 odst. 1 směrnice, nazvaného „Výjimky“:

„Odchylně od článku 25 a s výhradou opačných ustanovení jejich [svého] vnitrostátního práva upravujících zvláštní případy členské státy stanoví, že předání nebo předávání osobních údajů do třetí země, která nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu čl. 25 odst. 2, může být provedeno za podmínky, že:

a) subjekt údajů nepochybně udělil svůj souhlas s předpokládaným předáním;

nebo

b) předání je nezbytné pro splnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo pro splnění předmluvních opatření přijatých na žádost subjektu údajů;

nebo

- c) předání je nezbytné pro uzavření nebo plnění smlouvy, která byla uzavřena nebo která má být uzavřena v zájmu subjektu údajů mezi správcem a třetí osobou;

nebo

- d) předání je nezbytné nebo se stává právně závazným pro zachování důležitého veřejného zájmu nebo pro zjištění, výkon nebo obranu právních nároků před soudem;

nebo

- e) předání je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů;

nebo

- f) k předání dochází z veřejného rejstříku, který je na základě právních předpisů určen pro informování veřejnosti a je přístupný veřejnosti nebo jakékoli osobě, která osvědčí svůj právní zájem, pokud jsou v daném případě splněny právní podmínky tohoto přístupu.“

20 Na základě směrnice a zejména čl. 25 odst. 6 uvedené směrnice přijala Komise Evropských společenství rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany.

21 Jedenáctý bod odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí:

„Zpracování osobních údajů obsažených v PNR [‘Passenger Name Records’ (záznamy o knihování cestujících)] leteckých cestujících úřadem CBP [United States Bureau of Customs and Border Protection (Úřad USA pro cla a ochranu hranic)] se řídí podmínkami stanovenými v Závazném prohlášení Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva pro vnitřní bezpečnost (CBP) ze dne 11. května 2004 (dále jen ‚závazné prohlášení‘) a ve vnitrostátních právních předpisech USA v rozsahu uvedeném v závazném prohlášení.“

22 Podle patnáctého bodu odůvodnění téhož rozhodnutí budou údaje obsažené v PNR využity výhradně pro účely předcházení a potírání terorismu a související trestné činnosti, jiných závažných trestných činů nadnárodní povahy včetně organizovaného zločinu a útěku před zatykačem nebo soudní vazbou pro tyto trestné činy.

23 Podle článků 1 až 4 rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany:

„Článek 1

Pro účely čl. 25 odst. 2 směrnice 95/46/ES se má za to, že Úřad USA pro cla a ochranu hranic (United States' Bureau of Customs and Border Protection – dále

jen ‚CBP‘) zajišťuje odpovídající úroveň ochrany údajů PNR předávaných ze Společenství v souvislosti s lety do USA nebo z USA v souladu se závazným prohlášením uvedeným v příloze.

Článek 2

Toto rozhodnutí se týká odpovídající úrovně ochrany poskytované úřadem CBP v souvislosti s plněním požadavků čl. 25 odst. 1 směrnice 95/46/ES a nemá vliv na ostatní podmínky nebo omezení, jimiž se provádějí jiná ustanovení uvedené směrnice související se zpracováním osobních údajů v členských státech.

Článek 3

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů členských států činit kroky na zajištění souladu s vnitrostátními předpisy přijatými podle jiných ustanovení než článku 25 směrnice 95/46/ES, mohou příslušné orgány členských států využít svou stávající pravomoc pozastavit tok údajů do CBP s cílem ochránit fyzické osoby v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů v následujících případech:

- a) pokud příslušný orgán USA stanovil, že CBP porušuje platné normy ochrany, nebo

- b) pokud existuje vysoká pravděpodobnost, že jsou porušovány normy ochrany stanovené v příloze, existují rozumné důvody k domněnce, že CBP nečiní nebo nečiní přiměřené a včasné kroky na vyřešení daného případu, pokračující předávání by vytvořilo bezprostřední nebezpečí vážné újmy subjektu údajů a příslušné orgány členského státu vynaložily v dané situaci rozumné úsilí na doručení upozornění CBP a poskytly mu příležitost k reakci.

2. Pozastavení skončí, jakmile bude zajištěno dodržování norem ochrany a toto bude oznámeno příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Článek 4

1. Členské státy neprodleně informují Komisi, když přijmou opatření podle článku 3.

2. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli změnách norem ochrany a o případech, v nichž činnost odpovědných orgánů nezajistila dodržování norem ochrany ze strany CBP v souladu s přílohou.

3. Jestliže informace získané podle článku 3 a podle odstavců 1 a 2 tohoto článku poskytnou skutečnosti prokazující, že přestaly být dodržovány základní zásady nutné pro odpovídající úroveň ochrany fyzických osob nebo že jakýkoli orgán odpovědný za zajišťování dodržování norem ochrany ze strany CBP v souladu s přílohou neplní účinně svou úlohu, bude o tom CBP informován a v případě potřeby se použije postup uvedený v čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit nebo pozastavit toto rozhodnutí.“

24 „Závazné prohlášení Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva pro vnitřní bezpečnost“, které je přílohou rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany uvádí:

„V rámci podpory plánu Evropské komise (dále jen ‚Komise‘) uplatňovat pravomoci jí svěřené dle čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES [...] a učinit rozhodnutí, že [CBP] ministerstva pro vnitřní bezpečnost poskytuje odpovídající úroveň ochrany přenosu záznamů leteckých společností o [PNR], které mohou spadat do působnosti této směrnice, se CBP zavazuje takto [...]“

25 Tyto závazky obsahují 48 bodů, které jsou sdruženy pod následujícími názvy: „Právo získávat PNR“; „Používání údajů PNR ze strany CBP“; „Požadované údaje“; „Nakládání s ‚citlivými údaji‘“; „Způsob přístupu k údajům PNR“; „Uchovávání údajů PNR“; „Bezpečnost počítačového systému CBP“; „Nakládání s údaji PNR a jejich ochrana ze strany CBP“; „Předávání údajů PNR jiným vládním orgánům“; „Oznámení, přístup a možnosti nápravy pro subjekty údajů PNR“; „Dodržování závazného prohlášení“; „Vzájemnost“; „Přezkum a ukončení platnosti závazného prohlášení“ a „Nevzniká žádný soukromoprávní nárok ani precedent“.

26 Mezi uvedené závazky patří zejména následující:

„1. Podle zákona (title 49, United States Code, section 44909(c)(3)) a jeho (prozatímních) prováděcích předpisů (title 19, Code of Federal Regulations, section 122.49b) musí každý letecký dopravce, který provozuje mezinárodní leteckou přepravu cestujících do Spojených států nebo ze Spojených států, CBP

(dříve Celní správa USA – United States Customs Service) umožnit elektronický přístup k údajům PNR v rozsahu, v němž jsou shromažďovány a obsaženy v počítačových rezervačních či odbavovacích systémech leteckých dopravců (dále jen ‚rezervační systémy‘).

[...]

3. CBP používá údaje PNR výhradně za účelem předcházení a potírání: 1) terorismu a související trestné činnosti; 2) jiných závažných trestných činů nadnárodní povahy včetně organizovaného zločinu a 3) útěku před zatykačem nebo soudní vazbou pro tyto trestné činy. Díky možnosti použít údaje PNR k těmto účelům může CBP své zdroje soustředit na velmi rizikové skutečnosti, což usnadňuje cestování v dobré víře a zajišťuje jeho bezpečnost.

4. Údaje požadované CBP jsou uvedeny v příloze A. [...]

[...]

27. V souvislosti s jakýmkoli správním či soudním řízením zahájeným v důsledku žádosti o informace PNR získané od leteckých dopravců, která byla podána na základě FOIA [Freedom of Information Act], zaujme CBP ten postoj, že jsou tyto záznamy vyňaty ze zveřejnění podle FOIA.

[...]

29. CBP poskytne dle svého uvážení a případ od případu údaje PNR vládním orgánům odpovědným za boj proti terorismu nebo za výkon veřejné moci, včetně orgánů zahraničních vlád, pouze pro účely předcházení trestným činům vymezeným v odstavci 3 a jejich potírání. (Orgány, se kterými by CBP mohl takové údaje sdílet, se dále budou označovat jako ‚jmenované orgány‘).

30. CBP bude rozumně vykonávat právo předávat dle vlastního uvážení údaje PNR pro uvedené účely. CBP nejprve rozhodne, zda důvod pro poskytnutí údajů PNR jinému jmenovanému orgánu spadá mezi uvedené důvody (viz odstavec 29). V kladném případě CBP stanoví, zda daný jmenovaný orgán odpovídá za předcházení, vyšetřování nebo stíhání porušení zákona nebo předpisu souvisejícího s daným účelem nebo za jeho prosazování či provádění tam, kde si je CBP vědom signálu o porušení práva nebo možného porušení práva. Věcné důvody vedoucí ke zpřístupnění údajů bude třeba přezkoumat ve světle všech daných okolností.

[...]

35. Žádné ustanovení tohoto závazného prohlášení nebrání používání nebo zpřístupnění údajů PNR v jakémkoli soudním trestním řízení, nebo je-li to jinak vyžadováno ze zákona. CPB uvědomí Evropskou komisi o přijetí jakéhokoli právního předpisu USA, který se podstatně dotýká ustanovení tohoto závazného prohlášení.

[...]

46. Toto závazné prohlášení se použije po dobu tří let a šesti měsíců (3,5 roku), a to ode dne vstupu v platnost dohody mezi Spojenými státy a Evropskou unií o povolení zpracovávání údajů PNR leteckých dopravců pro účely převádění těchto údajů CBP v souladu s příslušnou směrnicí. [...]

47. Toto závazné prohlášení nezakládá ani nepřiznává žádná práva ani výhody žádným osobám ani stranám veřejné nebo soukromé povahy.

[...]“

²⁷ Příloha A závazného prohlášení obsahuje „údaje PNR“ vyžadované ze strany CBP od leteckých dopravců. Součástí uvedených údajů jsou zejména „lokalizační kód PNR záznamu“, datum rezervace, jméno, adresa, všechny druhy informací týkající se platby, kontaktní telefonní čísla, cestovní kancelář, cestovní status cestujícího („travel status of passenger“), adresa pro elektronickou poštu, obecné poznámky, číslo sedadla, informace, podle které jde o případ, kdy se cestující nedostavil k odletu, jakož i případně shromážděné „informace z informačního systému APIS“.

²⁸ Rada přijala rozhodnutí 2004/496 především na základě článku 95 ES ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem první větou ES.

29 Podle tří bodů odůvodnění tohoto rozhodnutí:

„(1) Dne 23. února 2004 Rada zmocnila Komisi dojednat jménem Společenství dohodu se Spojenými státy americkými o zpracování a předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva vnitřní bezpečnosti Spojených států.

(2) Evropský parlament nevydal stanovisko ve lhůtě, kterou stanovila Rada podle čl. 300 odst. 3 prvního pododstavce Smlouvy s ohledem na naléhavou potřebu napravit stav nejistoty, v němž se letecké společnosti a cestující ocitli, a chránit finanční zájmy dotčených osob.

(3) Tato dohoda by měla být schválena.“

30 Článek 1 rozhodnutí 2004/496 stanoví:

„Dohoda mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o zpracování a předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva vnitřní bezpečnosti Spojených států se schvaluje jménem Společenství.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.“

31 Uvedená dohoda (dále jen „dohoda“) zní takto:

„Evropské společenství a Spojené státy americké,

Uznávající důležitost zachovávání základních práv a svobod, zejména práva na soukromí, a důležitost respektování těchto hodnot při předcházení terorismu a zločinům s ním souvisejícím a dalším vážným zločinům nadnárodní povahy, včetně organizovaného zločinu, a při boji proti nim,

S ohledem na zákony a nařízení Spojených států, jež vyžadují od každého leteckého dopravce provozujícího zahraniční leteckou přepravu cestujících do Spojených států nebo ze Spojených států, aby poskytl Úřadu pro cla a ochranu hranic (dále jen ‚CBP‘) ministerstva vnitřní bezpečnosti (dále jen ‚DHS‘) elektronický přístup k údajům jmenné evidence cestujících (dále jen ‚PNR‘), pokud jsou shromážděny a obsaženy v automatizovaném kontrolním systému rezervací a odletů leteckého dopravce,

S ohledem na směrnici 95/46/ES, [...] a zejména na čl. 7 písm. c) uvedené směrnice,

S ohledem na závazky CBP vydané dne 11. května 2004, jež budou zveřejněny ve federálním rejstříku (dále jen ‚závazky‘),

S ohledem na rozhodnutí Komise 2004/535/ES přijaté dne 14. května 2004 v souladu s čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES, podle kterého se má za to, že CBP zajišťuje odpovídající úroveň ochrany údajů PNR předaných z Evropského společenství (dále

jen ‚Společenství‘), jež se týkají letů do Spojených států nebo ze Spojených států v souladu se závazky připojenými k uvedenému rozhodnutí (dále jen ‚rozhodnutí‘),

Poznamenávající, že letečtí dopravci, již mají kontrolní systémy rezervací a odletů k dispozici a nacházejí se na území členských států Evropského společenství, by měli zajistit předávání údajů PNR CBP, jakmile to bude technicky možné, ale do té doby by americké orgány měly mít přímý přístup k těmto údajům v souladu s ustanoveními této dohody,

[...]

se dohodly na těchto ustanoveních:

1. CBP má elektronický přístup k údajům PNR pocházejících [pocházejícím] z kontrolních systémů rezervací a odletů (‚rezervační systémy‘) leteckých dopravců, jež se nacházejí na území členských států Evropského společenství, přísně v souladu s tímto rozhodnutím po dobu jeho použitelnosti, a dokud nebude zaveden uspokojivý systém umožňující předávání těchto údajů leteckými dopravci.

[Anglické znění: „CBP may electronically access the PNR data from air carriers' reservation/departure control systems (‚reservation systems‘) located within the territory of the Member States of the European Community strictly in accordance with the Decision and for so long as the Decision is applicable and only until there is a satisfactory system in place allowing for transmission of such data by the air carriers.“]

2. Letečtí dopravci provozující zahraniční leteckou přepravu cestujících do Spojených států nebo ze Spojených států zpracovávají údaje obsažené v rezervačních systémech, jak to vyžaduje CBP podle právních předpisů Spojených států, a přísně v souladu s tímto rozhodnutím po dobu jeho použitelnosti.

3. CBP bere na vědomí toto rozhodnutí a prohlašuje, že plní závazky k němu přiložené.

4. CBP zpracovává získané údaje PNR a zachází s osobami, jichž se toto zpracovávání týká, v souladu s platnými zákony a ústavními požadavky Spojených států, bez protiprávní diskriminace, zejména na základě státní příslušnosti a země bydliště.

[...]

7. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu. Kterákoli strana může tuto dohodu kdykoli ukončit oznámením diplomatickou cestou. Ukončení nabývá účinku devadesát (90) dní ode dne oznámení ukončení druhé straně. Tato dohoda může být kdykoli změněna vzájemnou písemnou dohodou.

8. Účelem této dohody není odchýlit se od právních předpisů stran nebo je měnit; tato dohoda rovněž nevytváří ani neuděluje žádné právo ani výhodu žádné osobě ani veřejnému či soukromému subjektu.“

- 32 Podle informace Rady týkající se dne vstupu v platnost dohody (Úř. věst. 2004, C 158, s. 1), vstoupila dohoda, podepsaná ve Washingtonu dne 28. května 2004 zástupcem předsednictví Rady a ministrem vnitřní bezpečnosti Spojených států, v platnost v souladu se svým bodem 7 dnem svého podpisu.

Skutečnosti předcházející sporu

- 33 Po teroristických útocích ze dne 11. září 2001 přijaly Spojené státy v listopadu téhož roku právní předpisy, které stanoví, že letecké společnosti provozující leteckou přepravu do Spojených států nebo ze Spojených států nebo přes území Spojených států jsou povinny poskytnout celním orgánům Spojených států elektronický přístup k údajům obsaženým v jejich automatizovaných kontrolních systémech rezervací a odletů, označeným výrazem „Passenger Name Records“ (dále jen „údaje PNR“). Komise uznala oprávněnost dotčených bezpečnostních zájmů, ovšem zároveň informovala již v červnu 2002 orgány Spojených států, že tato ustanovení mohou být v rozporu s právními předpisy Společenství a členských států v oblasti ochrany údajů a s některými ustanoveními nařízení Rady (EHS) č. 2299/89 ze dne 24. července 1989 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů (Úř. věst. L 220, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 277), ve znění nařízení Rady (ES) č. 323/1999 ze dne 8. února 1999 (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 07/04, s. 251). Orgány Spojených států odložily nabytí účinnosti nových ustanovení, ale odmítly se nakonec vzdát ukládání sankcí leteckým společnostem, které po 5. březnu 2003 nevyhovovaly právním předpisům týkajícím se elektronického přístupu k údajům PNR. Od té doby poskytlo několik velkých leteckých společností Evropské unie uvedeným orgánům přístup ke svým údajům PNR.
- 34 Komise zahájila s orgány Spojených států jednání, která vedla k dokumentu obsahujícímu závazky („undertakings“) CBP, za účelem přijetí rozhodnutí Komise o odpovídající úrovni ochrany na základě čl. 25 odst. 6 směrnice.

- 35 Dne 13. června 2003 vydala pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zavedená článkem 29 směrnice stanovisko, ve kterém vyjádřila pochybnosti ohledně úrovně ochrany údajů zajištěné uvedenými závazky, pokud jde o zamýšlená zpracování. Ve stanovisku ze dne 29. ledna 2004 tyto pochybnosti zopakovala.
- 36 Dne 1. března 2004 předložila Komise Parlamentu návrh rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany na základě čl. 25 odst. 6 směrnice, společně s návrhem závazků CBP.
- 37 Dne 17. března 2004 předala Komise Parlamentu za účelem jeho konzultace na základě čl. 300 odst. 3 prvního pododstavce ES návrh rozhodnutí Rady o uzavření dohody se Spojenými státy. Dopisem ze dne 25. března 2004 Rada požádala s odkazem na naléhavý postup o stanovisko Parlamentu k tomuto návrhu nejpozději do 22. dubna 2004. V tomto dopise Rada zdůraznila, že „[b]oj proti terorismu, který odůvodňuje navržená opatření, je zásadní prioritou Evropské unie, [že] letečtí dopravci a cestující jsou v současné době ve stavu nejistoty, který je třeba naléhavě napravit, [a že] navíc je zásadní chránit finanční zájmy dotyčných stran“.
- 38 Dne 31. března 2004 přijal Parlament na základě článku 8 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124) usnesení, které uvádí některé výhrady právní povahy k návrhu, který mu byl předložen. Konkrétně se Parlament v tomto usnesení domníval, že návrh rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany překračuje pravomoci svěřené Komisi článkem 25 směrnice. Vyzval k uzavření vhodné mezinárodní dohody respektující základní práva, pokud jde o některé body podrobně uvedené v uvedeném usnesení, a požádal Komisi, aby mu předložila nový návrh rozhodnutí. Mimoto si vyhradil právo obrátit se na Soudní dvůr pro účely ověření legality zamýšlené mezinárodní dohody a zvláště slučitelnosti této dohody s ochranou práva na soukromý život.

- 39 Dne 21. dubna 2004 schválil Parlament na žádost svého předsedy doporučení Výboru pro právní záležitosti a vnitřní trh směřující k tomu, aby byl v souladu s článkem 300 odst. 6 ES vyžádán posudek Soudního dvora o slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy. Tento postup byl zahájen téhož dne.
- 40 Téhož dne se Parlament rovněž rozhodl vrátit Výboru zprávu o návrhu rozhodnutí Rady, a v tomto stadiu tak konkludentně zamítl žádost o naléhavý přezkum uvedeného návrhu podanou Radou dne 25. března.
- 41 Dne 28. dubna téhož roku zaslala Rada, opírajíc se o čl. 300 odst. 3 první pododstavec ES, Parlamentu dopis, ve kterém jej požádala o vydání jeho stanoviska k návrhu rozhodnutí týkajícího se uzavření dohody do 5. května 2004. Za účelem odůvodnění naléhavosti této žádosti zopakovala Rada důvody uvedené ve svém dopise ze dne 25. března 2004.
- 42 Po zjištění trvajících nedostatků všech jazykových verzí návrhu rozhodnutí Rady zamítl Parlament dne 4. května 2004 žádost o naléhavý přezkum tohoto návrhu, kterou mu Rada podala dne 28. dubna.
- 43 Dne 14. května téhož roku přijala Komise rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany, které je předmětem věci C-318/04. Dne 17. května 2004 přijala Rada rozhodnutí 2004/496, které je předmětem věci C-317/04.

- 44 Dopisem ze dne 4. června 2004 informovalo předsednictví Rady Parlament, že rozhodnutí 2004/496 přihlíží k boji proti terorismu – který je pro Unii prioritní –, ale rovněž k potřebě čelit situaci právní nejistoty leteckých společností, jakož i k finančním zájmům těchto společností.
- 45 Dopisem ze dne 9. července 2004 informoval Parlament Soudní dvůr, že bere zpět svou žádost o posudek zapsanou pod číslem 1/04.
- 46 Ve věci C-317/04 bylo usneseními předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 2004 a ze dne 18. ledna 2005 povoleno Komisi a Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku vstoupit do řízení na podporu návrhových žádání Rady.
- 47 Ve věci C-318/04 bylo usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 17. prosince 2004 povoleno Spojenému království vstoupit do řízení na podporu návrhových žádání Komise.
- 48 Usneseními Soudního dvora ze dne 17. března 2005 bylo evropskému inspektoru ochrany údajů povoleno vstoupit do řízení na podporu návrhových žádání Parlamentu v těchto dvou věcech.
- 49 Vzhledem k tomu, že uvedené věci spolu souvisejí, což se potvrdilo při ústní části řízení, je třeba podle článku 43 jednacího řádu tyto věci pro účely rozsudku spojit.

K žalobě ve věci C-318/04

- 50 Parlament se dovolává čtyř žalobních důvodů pro zrušení, vycházejících z překročení pravomoci, porušení základních zásad směrnice, porušení základních práv a porušení zásady proporcionality.

K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 první odrážky směrnice

Argumentace účastníků řízení

- 51 Parlament tvrdí, že rozhodnutí Komise bylo přijato *ultra vires*, jelikož nebyla dodržena ustanovení obsažená ve směrnici, a v rozporu zejména s čl. 3 odst. 2 první odrážkou směrnice, která se týká vynětí činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství.
- 52 Podle Parlamentu je nepochybné, že zpracování údajů PNR po předání americkému orgánu uvedenému v rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany je a bude prováděno pro výkon činností vlastních státům ve smyslu bodu 43 rozsudku ze dne 6. listopadu 2003, Lindqvist (C-101/01, Recueil, s. I-12971).
- 53 Komise, podporovaná Spojeným královstvím, se domnívá, že činnosti leteckých dopravců jasně spadají do oblasti působnosti práva Společenství. Uplatňuje, že tyto soukromé subjekty zpracovávají údaje PNR uvnitř Společenství a organizují jejich předávání třetímu státu. Jedná se tedy o činnosti jednotlivců, a nikoliv o činnosti

členského státu, ve kterém dotyční dopravci působí nebo činnosti jeho orgánů veřejné moci, jak to definoval Soudní dvůr v bodě 43 výše uvedeného rozsudku Lindqvist. Cíl, který sledují letečtí dopravci při zpracovávání údajů PNR je pouze dodržovat požadavky práva Společenství, včetně povinnosti uvedené v bodě 2 dohody. Článek 3 odst. 2 směrnice odkazuje na činnosti veřejných orgánů, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství.

Závěry Soudního dvora

- 54 Článek 3 odst. 2 první odrážka směrnice vyjímá z její oblasti působnosti zpracování osobních údajů prováděné pro výkon činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství a jsou uvedeny v hlavě V a VI Smlouvy o Evropské unii, a v každém případě zpracování, které se týká veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu a činnosti státu v oblasti trestního práva.
- 55 Rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany se týká pouze údajů PNR předávaných CBP. Ze šestého bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že požadavky na toto předávání vyplývají ze zákona, který USA přijaly v listopadu 2001, a z prováděcích předpisů, které CBP přijal podle daného zákona. Podle sedmého bodu odůvodnění uvedeného rozhodnutí se dotyčné právní předpisy USA týkají posílení bezpečnosti a podmínek, za nichž mohou fyzické osoby vstupovat do země a opouštět ji. Podle osmého bodu odůvodnění je Společenství plně odhodláno podporovat USA v boji proti terorismu v mezích uložených právem Společenství. Patnáctý bod odůvodnění téhož rozhodnutí uvádí, že údaje PNR budou využity výhradně pro účely předcházení a potírání terorismu a související trestné činnosti, jiných závažných trestných činů nadnárodní povahy včetně organizovaného zločinu a útěku před zatykačem nebo soudní vazbou pro tyto trestné činy.

- 56 Z toho vyplývá, že předávání údajů PNR CBP představuje zpracování, které se týká veřejné bezpečnosti a činnosti státu v oblasti trestního práva.
- 57 Ačkoliv je správné mít za to, že údaje PNR jsou v počátku shromážděny leteckými společnostmi v rámci činnosti, která spadá pod právo Společenství, a sice prodeje letenky, která zakládá nárok na poskytnutí služeb, zpracování údajů, kterého se týká rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany, má však zcela odlišnou povahu. Toto rozhodnutí, jak bylo připomenuto v bodě 55 tohoto rozsudku, se totiž netýká zpracování údajů nezbytného k poskytování služeb, ale k zachování veřejné bezpečnosti a trestním účelům.
- 58 Soudní dvůr rozhodl v bodě 43 výše uvedeného rozsudku Lindqvist, kterého se dovolávala Komise ve své obraně, že činnosti uváděné příkladmo v čl. 3 odst. 2 první odrážce směrnice jsou v každém případě činnosti vlastní státům nebo státním orgánům a nesouvisející s oblastmi činnosti jednotlivců. Z toho však nevyplývá, že z důvodu skutečnosti, že údaje PNR byly shromážděny soukromými subjekty k obchodním účelům a že jsou to tyto soukromé subjekty, kdo organizuje jejich předávání třetím státům, dotčené předávání nespadá do oblasti působnosti tohoto ustanovení. Toto předávání je totiž začleněno do rámce zavedeného orgány veřejné moci týkajícího se veřejné bezpečnosti.
- 59 Z výše uvedených úvah vyplývá, že rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany se týká zpracování osobních údajů ve smyslu čl. 3 odst. 2 první odrážky směrnice. Toto rozhodnutí tedy nespadá do oblasti její působnosti.
- 60 První část prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 první odrážky směrnice, je tedy opodstatněná.

- 61 V důsledku toho, aniž by bylo nutné přezkoumat ostatní části prvního žalobního důvodu, jakož i ostatní žalobní důvody, kterých se Parlament dovolává, je namíste rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany zrušit.

K žalobě ve věci C-317/04

- 62 Parlament předkládá šest žalobních důvodů pro zrušení vycházejících z chybné volby článku 95 ES jakožto právního základu rozhodnutí 2004/496 a porušení čl. 300 odst. 3 druhého pododstavce ES, článku 8 EÚLP, zásady proporcionality, požadavku uvést odůvodnění a zásady loajální spolupráce.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z chybné volby článku 95 ES jakožto právního základu rozhodnutí 2004/496

Argumentace účastníků řízení

- 63 Parlament uplatňuje, že článek 95 ES není náležitým právním základem pro rozhodnutí 2004/496. Účelem a smyslem tohoto rozhodnutí není vytvoření a fungování vnitřního trhu přispíváním k odstraňování překážek volného pohybu služeb a neobsahuje ustanovení směřující k uskutečnění takového cíle. Cílem

rozhodnutí je totiž legalizovat zpracování osobních údajů uložené právními předpisy Spojených států. Ostatně článek 95 ES nemůže zakládat pravomoc Společenství k uzavření dohody, jelikož se dohoda týká zpracování údajů, jež jsou vyňaty z oblasti působnosti směrnice.

- 64 Rada tvrdí, že směrnice, právoplatně přijatá na základě článku 100a Smlouvy, obsahuje ve svém článku 25 ustanovení, která upravují možnost předávání osobních údajů třetím státům, které zajišťují odpovídající úroveň ochrany, včetně možnosti zahájení, v případě potřeby, jednání směřujících k uzavření dohody mezi Společenstvím a touto zemí. Dohoda se týká volného pohybu údajů PNR mezi Společenstvím a Spojenými státy za podmínek, které respektují základní svobody a práva osob, zejména soukromého života. Dohoda směřuje k odstranění veškerých narušení hospodářské soutěže mezi leteckými společnostmi z členských států a mezi těmito společnostmi a společnostmi ze třetích zemí, která by mohla vyplývat z požadavků uložených Spojenými státy z důvodů týkajících se ochrany práv a svobod osob. Podmínky hospodářské soutěže mezi společnostmi z členských států provozujícími zahraniční leteckou přepravu cestujících do Spojených států nebo ze Spojených států by mohly být narušeny z důvodu skutečnosti, že pouze některé z nich poskytují orgánům Spojených států přístup ke svým databázím údajů. Dohoda směřuje k uložení harmonizovaných povinností všem dotyčným společnostem.

- 65 Komise zdůrazňuje existenci „střetu právních řádů“ ve smyslu mezinárodního práva veřejného mezi právním řádem Spojených států a právní úpravou Společenství, jakož i nutnost uvést je do souladu. Vytýká Parlamentu, který zpochybňuje, že článek 95 ES může být právním základem rozhodnutí 2004/496, že nenavrhl náležitý právní základ. Podle Komise představuje uvedený článek „přirozený právní základ“ tohoto rozhodnutí, protože dohoda se týká vnějšího rozměru ochrany osobních údajů při

jejich předávání v rámci Společenství. Články 25 a 26 směrnice zakládají výlučnou vnější pravomoc ve prospěch Společenství.

- ⁶⁶ Krom toho Komise uplatňuje, že počáteční zpracování těchto údajů je leteckými společnostmi uskutečňováno za obchodními účely. Použití těchto údajů orgány Spojených států nezpůsobuje to, že by se vymykaly z dopadu směrnice.

Závěry Soudního dvora

- ⁶⁷ Článek 95 ES ve spojení s článkem 25 směrnice nemůže založit pravomoc Společenství k uzavření dohody.
- ⁶⁸ Dohoda se totiž týká téhož předávání údajů jako rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany, a tedy zpracování údajů, která jsou, jak bylo uvedeno výše, vyňata z oblasti působnosti směrnice.
- ⁶⁹ V důsledku toho rozhodnutí 2004/496 nebylo možné přijmout právoplatně na základě článku 95 ES.

- 70 Aniž by bylo nezbytné přezkoumat další žalobní důvody, kterých se dovolává Parlament, je tedy třeba toto rozhodnutí zrušit.

K omezení účinků rozsudku

- 71 Z bodu 7 dohody vyplývá, že kterákoliv strana může dohodu kdykoli ukončit a že ukončení nabývá účinnosti ve lhůtě 90 dní ode dne oznámení ukončení druhé straně.

- 72 V souladu s body 1 a 2 dohody však právo přístupu CBP k údajům PNR a povinnost uložená leteckým dopravcům zpracovávat údaje, jak to vyžaduje CBP, existují pouze po dobu použitelnosti rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany. V bodě 3 uvedené dohody CBP prohlásil, že plní závazky přiložené k uvedenému rozhodnutí.

- 73 S ohledem jednak na skutečnost, že se Komise nemůže dovolávat svého vlastního právního řádu k odůvodnění neprovedení dohody, která zůstává použitelná po dobu 90 dní od jejího ukončení, a jednak na úzkou vazbu, která existuje mezi dohodou a rozhodnutím o odpovídající úrovni ochrany, se z důvodů právní jistoty a za účelem ochrany dotyčných osob jeví odůvodněným zachovat účinky rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany během téhož období. Krom toho je třeba přihlédnout ke lhůtě nezbytné k přijetí opatření, která vyplývají z tohoto rozsudku.

74 Je tedy namístě zachovat účinky rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany do 30. září 2006, aniž by však tyto účinky byly zachovány po dni zániku dohody.

K nákladům řízení

75 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Parlament ve svém návrhu požadoval, aby byla Radě a Komisi uložena náhrada nákladů řízení a Rada a Komise byly ve svých žalobních důvodech neúspěšné, je namístě jim uložit náhradu nákladů řízení. Podle odst. 4 prvního pododstavce téhož článku vedlejší účastníci v projednávaných sporech nesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Rady 2004/496/ES ze dne 17. května 2004 o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o zpracování a předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva vnitřní bezpečnosti Spojených států a rozhodnutí Komise 2004/535/ES ze dne 14. května 2004 o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů obsažených v záznamech o knihování cestujících v letecké dopravě, které se předávají Úřadu USA pro cla a ochranu hranic, se zrušují.**

- 2) **Účinky rozhodnutí 2004/535 se zachovávají až do 30. září 2006, aniž by však tyto účinky byly zachovány po dni zániku uvedené dohody.**
- 3) **Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci C-317/04.**
- 4) **Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci C-318/04.**
- 5) **Komise Evropských společenství nese vlastní náklady ve věci C-317/04.**
- 6) **Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jakož i evropský inspektor ochrany údajů nesou vlastní náklady.**

Podpisy.